Ч. 262 (12.628). Львів, вівторок 25. листопада 1930. Opłata pocztowa zaplacona ryczałtem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10. II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Четвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Один чи два парляментарні клюби?

Українська Парляментарна Репрезентація на порозі нових завдань.

Львів, 22. листопада 1930.

Коли на початку каденції минулого сойму, весною 1928 року, виявилося, що у польському соймі істнуватиме не одна-одностайна українська парляментарна репрезентація, а окремі *чотири* українські клюби — українське громадянство в краю (та ще більше на заморській еміґрації) ахнуло з дива й обурення. Згодом зрозуміло воно, що відокремлення сель-робівських послів справі не тільки зрозуміле, а й неминуче. Бо чейже „Сель-Роб-лівиця" найближчий комуністам, з якими не обєднався в одному соймовому клюбі лише з тактичних мотивів; щодо „Сельроба-правиці", то, там про ідеольоґію взагалі не може бути мови: персональним світоглядом і психікою право-сельробівські посли повинні були сидіти *праворуч* від УНДО, як найбільші „реакціонери" й „куркулі", а вивченою і меленою фразеольоґією лішитувалися вони зі своїми лівими камратами. До тої самої категорії „націоналістичних інтернаціоналістів" належав і один „дикий" український посол. Це товариство, очевидно, не було національною українською репрезентацією і добре сталося, що навіть на цю назву не претендувало; а що взаїмно члени того товариства не зуміли порозумітися щодо спільного — бодай назовні — соймового клюбу та розбрилися на „правих", „лівих" і „дикого" — то це вже відгук деморалізації, яка панує в таборі III. Інтернаціоналу, та яка українського громадянства не торкається.

Однак окрім сель-робів і „диких" істнували ще на терені сойму 2 окремі українські національні парляментарні клюби. І цього явища українське громадянство не розуміло і по нинішній день, здається, не розуміє. Не розуміють його передовсім ті, які до питання *єдности* української парляментарної репрезентації на польському соймовому ґрунті підходять з погляду нашого національного *престіжу.* Арґумент престіжу повторяється і нині у стурбованих головах, які зачуваємо з ріжних сторін: невже й сьогодні українці не здобудуться на спільний соймовий клюб, який був би перед зовнішнім світом і перед власними нашими масами маніфестацією нашої єдности і т. д. Такі арґументи національного престіжу є безумовно арґументами дуже поважними. Однак у даному випадку вони не є єдиними. Входять тут у гру ще й інші моменти, багато складніші.

Сперщу для пояснення, треба пригадати, що виборчий бльок створений трьома українськими партіями, був бльоком чисто технічним і хоча безумовно спирався не лише на плятформі спільних мандатових інтересів, накинених головно цьогорічними зовнішніми виборчими обставинами, але й на спільноті національно-громадських ідейних цілей, то всетаки бльок був обмежений лише на час виборів і ніяких дальших вказівок не обіймав. Тому й питання одного спільного клюбу послів, вибраних із партії УНДО і У. С. Р. П., чи двох окремих клюбів, — залежить виключно від рішення кожної партійної управи зокрема та щойно потім від евент. міжпартійного порозуміння. Стоїмо тож на становищі, що — при всій дозволеній критиці помилок таких провідних громадських орґанізацій, як політ. партії — не можна ніякій партії императивно накидати тактики, яку вона має вести, виходячи з заложення, що кожній партії чейже самій найкраще відомо, що може вийти їй на добро, а що на зло. І тому й нині не хочемо згори суґерувати ані УНДОбєднанню, що воно повинно за всяку ціну старатися приєднати до спільного клюбу соц.-рад. послів, ані накидатися на УСРП, що вона повинна рішуче закинути думку свого власного, окремого соймового клюбу. Не хочемо оперувати саме престіжовими арґументами, не хочемо промовляти до сентименту, відкликуватися до почуття національної гідности, солідарности і т. д.

Зате дозволимо собі звернути увагу, що нинішній момент справді є багато в дечому інший, ніж у 1928 році. Перед усім іншим істнує відповідне психічне наставлення у масах, з чим управи обох партій мусять рахуватися. Опісля, невеличка скількість усіх українських послів (20), скорочена невідомо на як довго до ще меншого числа (14) у звязку з перебуванням шости послів у вязниці промовляє за обєднанням і з моральних і технічних причин; те саме говорить циферне відношення представників УНДО і УСРП у соймі (17:3). Однак єдиною рішаючою у цій справі річю є *спільність чи відрубність поглядів на потрібну в новому соймі політичну тактику парляментарної репрезентації.* І тут важке слово має знову досвід минулої каденції.

Партійна преса УНДО і УСРП нераз, бувало, протягом минулої каденції сойму виступала з взаємними закидами щодо виступів на парляментарній арені. Був навіть один жалюгідний випадок, коли для такої полеміки надужито соймової трибуни. Але все це не зміняє *факту, що на ділі парляментарна тактика Українського Клюбу і клюбу послів УСРП була та сама.* Оба клюби делеґували своїх членів до президії сойму; оба займали місця в комісіях; перші засадничі декларації ріжнилися хіба у стилістичних нюансах; оба клюби займали однакове становище до всіх буквально поважних справ з бюджетом включно; однаковий характер мали виступи на комісіях і на пленумі (діловий підхід до справ); навіть в однакових моментах демонстровано, — словом, лише справді в суцих дрібницях бували ріжниці у становищі обох клюбів. Ця однозгідність ще маркантніше виступала у сенаті, де поміж *усіми* членами Українського Клюбу істнувала повна гармонія; а належав до сенатського клюбу й нинішній голова УСРП. І хоча чисельність Українського Клюбу та позиція УНДО в краю, а може навіть і свідома тактика послів УСРП, спричиняли те, що клюб соц.-радикалів трохи оставав у тіні, а репрезентативну ролю виконував Український Клюб, то проте *відповідальність за українські успіхи і невдачі в минулому соймі паде однаково на УНДОбєднання, як і УСРП.* Бо відповідальність завжди несе не лише той, хто явно співпрацює, але й хто мовчить, а навіть з боку стоїть й інколи критикує, однак сам не займає жадного *іншого* виразного становища.

Питання одного чи двох соймових українських клюбів є питанням не лише співпраці, але й відповідальности. Не входимо у причини, які спонукували УСРП зберігати в минулому соймі власний окремий клюб. Стверджуємо лише, що *спільної* відповідальности УСРП не оминула. Нинішній момент є настільки поважний, що вимагає і явної співпраці і явної відповідальности всіх творчо-позитивних сил нації. Спільні виступи обох партій в останніх тижнях (заява проти пацифікації, виборчий маніфест) свідчать про можливість такої співпраці. Колиж справді ця співпраця у новому соймі неможлива, тоді годилось би ствердити явно і славно: чому, *які суттні ріжниці поглядів на парлям. тактику стоять цьому на перешкоді.* Коли таких ріжниць нема — треба би явно і славно приступити до отвертого несення тягару спільної відповідальности.

Марево безробіття над Анґлією.

Становище анґлійського робітника. — Уряд Мекдональда. — Виступи Льойд-Джорджа. Ріжні пляни.

Анґлія, що має найтривкішу валюту і найясніший поділ політичної влади — три партії, які по черзі борються за правління — має також найбільше безробіття в Европі. Міліони без праці на утриманні уряду. Не помагають величезні простори кольоній. Анґлійський робітник, що звик до вигід наскрізь буржуазного життя, до власної хати, або щонайменше до власного помешкання з електрикою, ґазовою кухнею та лазничкою, — не хоче їхати на чужину, до кольоній, де ждуть його невигоди, а може й небезпеки. Зрештою, нелегко розмістити міліони у світі, в якому починає бути тісно.

Копальні працюють слабо, фабрики зачиняються, нема збуту на таких територіях як С. Р. С. Р., — анґлійський товар надто дорогий, з огляду на високу валюту — на цьому тлі повстала одна із найтяжчих проблем Анґлії. Коли робітничий уряд Мекдональда дійшов до влади, він завдячував свою перемогу невдачам попередніх кабінетів, що не могли дати собі раду зі зростаючим безробіттям. Хтож краще як представники робітництва можуть ужити заходів для здійснення домагань тих, яких заступають?

Минуло богато часу. Безробіття не зменшується. Починають говорити про нові вибори на квітень або травень. Заки ще захиталися основи теперішнього уряду, вже опозиційні партії починають кампанію, яка підготовляє нову виборчу атмосферу. Ця кампанія йтиме під знаком проблеми, яка перекреслює дотеперішні головні гасла трьох партій. Не охорона мит, не вільна торгівля, не перебудова суспільної орґанізації з господарського погляду стають першорядними питаннями, а програмовим питанням є те: як розвязати крізу від якої захитується все державне життя і якої тягар паде на всі суспільні кляси?

У такій хвилині знову виринає на овиді політичного життя особа одного із найзручніших анґлійських політиків: Льойда Джорджа, до якого вже раз вся Анґлія звернулася в одній скруті — підчас війни. Від 1922 року, коли він відійшов у тінь, після виборчих невдач, не перестав підготовляти пляну реорґанізації дотеперішніх партій. Саме тепер прийшов пригожий мент для його виступів.

Уряд Мекдональда стоїть безрадно перед крізою безробіття. Він не має реальної програми, як її розвязати. „Лейбур-партія" не хоче зголитися на торговельні привілеї супроти анґлійських кольоній, бо це нарушувало би її партійну програму. Наслідок того такий, що при перевиборах в окрузі Шіплей соціялістичні робітники віддали недавно свої голоси демонстраційно на консервативного кандидата, який подавав реальну розвязку економічної крізи, справи, що найживіше зачіпає робітничу клясу.

Уряд Мекдональда починає хвилюватися. Як довго він був опозиційною партією, тоді неґативне становище до всіх проектів мало свою силу; тепер, коли треба позитивної програми рішучих законів або реальних компромісів виринають конфлікти. Державний канцлер, ві-

домий теоретик соціялізму Филип Сновден є рішучим противником монополю при спроваджуванні харчів із кольоній, а також притягнення кредитів від усього народу, щоби ними боротися з безробіттям. Як це не дивно, а за ним стоять офіціяльні фінансісти в „Бенк оф Інгленд" (державного англійського банку), що є проти нової великої державної позички на 250 міл. фунтів штерлінґів.

Плян Сновдена, щоби зрівноважити бюджет через конверсію ріжних воєнних позичок — лишається пляном. Проти нього стає реальніший Льойд Джордж. Цей старий лев і лис в одній особі, вічно готовий до боєвої кампанії, заявляє, що всі ріжниці партій не мають нині ніякої ціли. Держава і нарід у небезпеці; нові обставини домагаються нових ідей і нових засобів. Адже є вже нині серед консерватистів і лейбуристів люди, що признають рацію Льойд Джорджеві.

Льойд Джордж висуває плян „посередньої партії" або т. зв. загальнонаціональної, що радикально перевела би розвязку економічної кризи. Провідники уряду, що мусять оглядатися на свою партійну програму не в силі цього зробити. Прихильники Льойд-Джорджа могли би злитися з консерватистами, які є за свобідною торгівлею, а навіть деякими лейбуристами. Уряд Мекдональда відкладає постійно справу закону для робітничих союзів, якого проєкт зладила його партія після ґенерального страйку. Дискусія над цим законом — він відчуває це — може принести йому упадок кабінету.

ЗАКАРПАТТЯ.

О. ВОЛОШИН ПРОФЕСОРОМ БОГОСЛОВСЬКОЇ СЕМИНАРІЇ.

В місце д-ра Феццика став професором богословської семинарії о. Августин Волошин. о. Волошин викладатиме педаґоґію і старославянську мову.

10-ЛІТНЯ ПРАЦЯ РЕФОРМОВАНИХ ВАСИЛІЯН.

Дня 2. ц. м. минуло 10 літ від хвилі, коли реформовані Василіяни перейняли на Закарпатті монастир у Підмонастирі. Василіяни мали на Закарпатті монастирі в Ужгороді, Малім Березнім, Краснобролі, Буківці, Імстичові, Бороняві, Віксаді і Марія-Повчі. Монастирі були під управою нереформованих черців. Про реформу чина говорилося ще перед війною, але мадярська влада не хотіла щиро занятися цею справою, а всі заходи перебила війна. Щойно після війни за порозумінням з Римом і чеською владою дійшло до зреалізування передвоєнного пляну. Дня 2. листопада 1920 прийшло з Галичини 3-ох священиків Василіян і 3-ох реформованих братчиків, які перейняли монастир. Зараз після того заведено новіціят і монастир у Підмонастирі стає центром реформованих Василіян на Закарпатті. Монастир був знищений війною; але пильною працею братчиків, яких число скоро росло, монастир доведено швидко до ладу і направлено господарку. (Чин не має ніяких субвенцій). В р. 1923 чин Василіян перебирає ужгородський монастир і закладає друкарню, в якій працюють виключно члени чина. В Підмонастирі відбуваються не тільки наші відпусти, але також відпусти для римо-католиків в Чехії. Число учасників на відпустах доходить до 10.000. В монастирі є стара велика бібліотека і до неї приїзджають часто вчені. Гуманістичні студії новиків відбуваються в Малім Березнім.

Про діяльність чина Василіян на Закарпатті говорять найкраще цифри: В р. 1920 було всіх членів 16. Сьогодня є їх 78, в цьому 13 священиків. За 10 літ устроїв чин 80 місій і 37 реколекцій. Теперішній греко-кат. єпископ Пряшева Гойдич є вже вихованцем реформованих Василіян.

ЗА ОКЕАНОМ.

УКРАЇНСЬКИЙ ЛИСТОПАДОВИЙ РАДІО-КОНЦЕРТ У ДІТРОЙТІ.

Як щороку, український хор „Бояна" при українській католицькій церкві св. Івана в Дітройті, Мич., святкував Листопадові Роковини концертом у радіо в неділю 2. листопада від години 1-шої до 1.30 сполудня. Цей хор вже з традиції дає річно три концерти із стації ВЙР (750 Кс. 400 Метерс), а саме: листопадовий, різдвяний і Шевченківський. Минулого року чули листопадовий концерт з цієї стації в Еспанії в місті Барсельоні. Про значіння листопадового свята говорив по англійськи і по українськи о. Лев Сембратович, душпастир для українців католиків греко-кат. обряду в Дітройті. Програма концерту була така: Перша часть. Дмитро Бортнянський: „Велія Слава Єго", мішаний хор „Бояна"; І. Цьорох: „Тебе поєм", мішаний хор „Бояна"; Дмитро Бортнянський: „Достойно єсть", жіночий хор „Бояна". Друга часть. Стрілецька пісня (аранжування Кошиця): „Ой у лузі червона калина", мужеський хор „Бояна"; М. Лисенко. „Верховино". мішаний хор Бояна"; Народня пісня „Ой місяцю, місяченьку"; Богдан Лепкий (аранжування Кошиця): „Журавлі", мужеський хор „Бояна"; о. Лев Сембратович: Промова; М. Лисенко: „Боже. Великий Єдиний", мішаний хор „Бояна". Диріґували хорами. о. Лев Сембратович і п. Семен Пелех. Фортепяновий супровід мала п-ні Пруденс Баттерфілд.

ЛИСТОПАДОВІ РАДІОВІ СВЯТА В РОЧЕСТЕРІ.

В суботу 1. листопада, в год. 6.15 до 6.30 вечір, з радіо-стації WHAM в Рочестері Н. И., була роздана українська програма в такому складі: 1) „З буйним вітром на розмовоньку" — Романа Придаткевича скрипкове сольо, виконав Іван Боднар. 2) „Теперішне положення в Галичині" — лекція в анґлійській мові, виголосив Мирослав Січинський. 3) Ой у лузі червона калина" — сопранове сольо, виконала п. Юлія Січинська при фортепяні п. А. Крик. Це свято уладжено заходом українських музичних організацій і Центрального Комітету Українських Організацій міста Рочестер.

В неділю 2. листопада, в годині 3 до 3.30 сполудня, відбувся під проводом диріґента д. Льва Сорочинського з тої самої стації радіо-концерт з такою програмою: „Не пора" — Д. Січинського; „Козака несуть" — М. Леонтовича, „Зажурились галичанки"; „Ой зза гори, сніжок летить"; „Ой чий же це двір" — М. Лисенка; „Ой у полі криниченька" — М. Лионтовича; „Страшний суд" — П. Демуцького „За Україну" — Я. Ярославенка. При фортепяні С. Климко.

СІЧОВИКИ В АМЕРИКАНСЬКІЙ МІЛІЦІЇ.

Дня 25. жовтня ц. р. відбулося в Шикаґо свято, що в умовинах теперішньої української дійсности заслуговує на неабияку увагу найширшого українського громадянства. Це Січова Сотня святкувала перші роковини перебування в складі американської міліції при 132 полку інфантерії. Наша Січова Організація перед роком зрозуміла велику вагу цієї справи й започаткувала це патріотичне діло успішно. Ця Січова Сотня за рік своєї праці в американській міліції виказала здатність до воєнного діла, виявила себе вповні дисциплінованою частиною американського війська і здобула повне признання своїх командантів — полкової старшини американської армії. Це признання заманіфестували у своїх промовах на цім святі командант 132 полку, полковник Фред Е. Ранд і командант цієї сотні капітан Фред В. Райс, яких всі присутні на святі січовики та гості витали грімкими оплесками. Свято відвідала численна українська кольонія в Шикаґо та богато американців. На святі український хор під орудою диріґента Ю. Бенецького дуже гарно виконав кілька українських пісень. Закінчилося свято веселою розвагою і танцями.

Д-Р ГРИНЕВЕЦЬКИЙ УСТУПИВ З ПРОВОДУ СІЧОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

З Шикаґо повідомляють, що д-р Степан Гриневецький уступив з проводу Січової Організації в Америці. Головним отаманом вибрано д-ра Івана Смука, відомого українського лікаря в Шикаґо, котрий для Січової Організації має великі заслуги.

Бездомні діти на Україні.

„Комуніст" пише, що на Україні є тепер 600.000 бездомних дітей, а захисти для безприютних дітей можуть помістити лиш 50 тисяч дітей. В Києві, Харкові й Одесі безприютні діти нападають на склепи і грáблять їх.

Повстання курдів.

Льондон. А. Т. Е. В Іраку вибухло повстання курдів під проводом шейка Магмуда. Проти повстанців борються анґлійські війська, особливо літаки.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З 25. ЛИСТОПАДА 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ. 64)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

Тоді йому вірші не йшли, а що не хотів виходити з хати, оповідав у листі до Якимця про даму з І-го поверха.

„Ах! мій коханий, що це за жінка! Вона все знає і все вміє. Компонує сонати, малює образи. На її ватрані стоїть чудова Кольомбіна з теракоти — твір власних її рук. Від трьох місяців вона підготовляється до театру і вже грає краще, ніж славна Рахель. (Нема, зрештою, сумніву, що ця Рахеля звичайна вулична дівчина). Кажу тобі, що це жінка про яку ти і в мріях ніколи не думав. Усе вона бачила, скрізь бувала. Чуєш, як каже собі звичайно в розмові: „Коли я булá в Петербурзі...", а за хвилину довідаєшся, що вона воліє пристань на Ріо, ніж у Неаполі. Має у себе папугу-Какатоєс, яку привезла з Маркізових островів і муринку, яку займала підчас подорожі в Порт-О-Пренс...

„Правда, ти-ж знаєш цю муринку — це наша сусідка, Біла Зозуля. Хоча Біла Зозуля виглядає страшно, це дуже добра дівчина, спокійна, довірлива, привязана, а коли говорить, то самими приповідками як Санчо Панса. Коли сусіди хотять потягнути її за язик, чи її пані замужня, чи не має де якогось приятеля, чи справді така багата, як люди кажуть, тоді Біла Зозуля відповідає в своїй говірці: **„Козлята не мішаються до справ баранів" або „Тільки черевик може знати, чи панчоха має діри".** Вона має пів копи таких приповідок і навіть з найбільше язикатими має останнє слово... До речі: чи знаєш, кого я зустрів у дами з І-го поверха?... Індійського поета з нашого ресторанку, Баггавата у власній особі. Маю враження, що він закоханий у цій по самі вуха і написав для неї величаві поеми, де прирівнює її до кондора, льотоса та буйвола. Але дама з І-го пов. не звертає уваги на його поклони. І не диво: вона-ж звикла до цього; усі артисти, що в неї бувають — а вір мені, що є між ними і перші слави! — закохані в ній.

„Вона дивно гарна! Я направду лякався би за своє серце, якби воно не було вже зайняте. На щастя, маю для оборони чорні очі... Ех! Кохані оченята! Йду до них нині вечором і знай мамунцю-Якимцю, що весь час розмовляти будемо про тебе..."

Маціцький саме кінчив лист, як хтось застукав до дверей. Це дама з І-го поверха пересилала йому через Білу Зозулю запрошення піти з нею нині вечором до державного театру, до її льожі, щоби послухати, як грає та славна „вулична дівчина". Він пішов би був радо, але пригадав собі, що не має фрака і мусів подякувати — „ні". Це попсувало йому настрій.

„Якимцьо повинен би був мені справити фрак... це-ж необхідна річ... Коли про мою книжку пічнуть писати статті, буду змушений подякувати особисто журналістам... А якже-ж без фрака"?

Вечором він пішов до пасажу Сомон, але ця візита не розважила його. Перрот сміявся своїм голосним сміхом, а Каміля мала занадто темне волосся. Чорні очі надаремне давали йому знаки і промовляли ніжно: „Кохай нас!" містичною мовою зір, цей невдячник і слухати не хотів. Коли після обіду прийшли Лялюети, він сів собі в кутку сумний і надутий, і за той час, як арістон вибомкував свої мотиви, він уявляв собі Ірму Борель, як розсілася по княжому в своїй льожі, обертала у сніжній руці віяльцем, а золоте її руно ґрало від розсяяної салі...

„Якби я соромився, колиб вона мене тут побачила!" — думав він.

Кілька днів минуло без ніяких нових подій. Ірма Борель не давала знаку життя. Здавалося, що зносини між І-им поверхом і V-им перервалися. Маціцький похилений що-ночі над своєю працею чув, як вертався повіз дами і від глухого ґуркоту коліс і оклику візника: „відчиніть!" мимоволі дрож проходила по його тілі.

Навіть не міг супокійно слухати, як верталася до хати муринка. Якби мав більше сміливости, то зайшов би спитати її, що чувати з її панею... А все-ж таки „чорні очі" ще панували над ним. Маціцький проводив із ними довгі години. Позатим зачинявся в своїй кімнаті, римуючи на диво горобцям, що прилітали до нього з усіх сусідніх садів, бо горобці студентської дільниці зовсім так само як дама з великими заслугами мають чудернацькі погляди про студентське життя в мансардах. Зате дзвони зі Сен-Жермен — бідні дзвони посвячені на Славу божу і зачинені в мурах на все життя, мов черці — тішилися, що їхній приятель Маціцький просиджує за столом і щоби заохотити його до праці приґравали йому голосно.

За той час прийшли новини від Якимця. Він мешкав у Ніцці і подавав чимало подробиць про свій побут...

„Що за гарний край, мій коханий! яке натхнення міг би черпати з того моря, яке бачу перед моїми вікнами! Я зовсім не скористаю з нього... ніколи не виходжу з хати... Маркіз диктує зранку до ночі. Чортяка, а не чоловік! Інколи між одним реченням і другим, піднесу голову, доглянy на обрії червоне вітрильце і пхаю знову ніс між папери... Панна Гаквіль усе ще хора... Чую як над нами кашляє не вгаваючи. А я приїхавши сюди дістав сильний нежит і не можу його позбутися..."

(Продовження буде.)

Становище П. П. С. до висліду виборів.

Центр. орган ППС „Роботнік" з 18. ц. м. приніс передову статтю Меч. Недзялковського п. з. „Хто побідив, а хто потерпів програну?", яка є свого роду деклярацією польських соціялістів щодо висліду недільних виборів. Цю статтю передрукував теж львівський „Дзеннік Людови", але в ньому підпав конфіскаті один уступ. Подаємо у нас те, що пропустила львівська цензура, з пропущенням самого закінчення.

Ред.

Аби могти оцінити як слід циферні висліди недільних виборів — треба передовсім усвідомити собі такі факти:

1) Листи Центроліву були „уневажнені" в 11 округах; ППС, Визволєнє, Стронніцтво Хлопське і Пяст одержали в тих округах в 1928 р. 745.583 гол.; „перемога" ББ, осягнена в таких умовинах, не має для тієї части краю значіння, як вислід дійсної волі населення; в самій окрузі ч. 24 (Луків) на „уневажнену" сімку впало в неділю майже 60.000 голосів".

Після сконфіскованого у Львові уступу читаємо дальше:

„Мандати, здобуті „Центролівом" в таких умовинах, які ми переживали минулих тижнів, мають особливе значіння, особливу вартість, яку треба вміти оцінити.

„За пару днів зможемо бодай загально обчислити всі голоси, віддані на листу ч. 7 — і важні і т. зв. „неважні". Ці голоси ми дістали не під натиском, але проти натиску, не зі страху за карієру, посаду, зарібок, але з посвятою нераз карієри, посади, зарібку. Ніхто цих людей не перекуплював, ніхто їх не змушував, не страшив. Наші голоси репрезентують величню силу ідеї, є яркого доказом, який бє в очі кожної людини, спроможної думати й дивитись, є доказом факту, що масовий робітничий і селянський рух сягає корінням значно глибше, як думають провідники „санації". Комічний, кількомісячний „джесбенд" санаційної преси на тему „розмов" і „зрад" чи то в ППС, чи в НПР, чи врешті в народніх партіях, дав як вислід тільки одно: те, що ми очистились зі всіх елементів, слабких чи то ідейно, чи переконаннями, або характером. Сьогодні **ми сильніші** ніж передтим, бо ми вилущили зпоміж себе зрадників і запроданців.

„Точніша аналіза виборчих цифр на основі округ, дільниць і провінцій позволить нам незабаром зробити з цього дальші висновки та узагальнення.

„Покищо ствердимо „дивний..." збіг обставин, що головний успіх „санації" припадає саме на т. зв. „східні креси" і на округи, де уневажнено листи „Центроліву". Також оригінально виглядає абсолютна відсутність представників білоруського народу в майбутнім соймі Річпосполитої".

Арештували б. посла.

У с. Мокристав (пов. Ряшів) арештували б. посла Ст. Януша (Стр. Хл.) і передали ряшівській прокураторії. Йому закидають, що вдержував звязки з Польською Комуністичною Партією.

Чіріков про більшовизм.

Відомий російський письменник, Евген Чіріков, містить у часописі „За Свободу" статтю „Клич руської душі", в якій різко осуджує більшовизм. Читаємо в цій статті між іншим: „Історія ставить перед нами питання не про те, як і що побудувати на місці колишньої Росії, а про те, чи Росії істнувати взагалі, чи ні. Пора зрозуміти, що перед нами всіми, великоросами, малоросами (?!) і білорусами зависла одна страшна небезпека національної загибелі. Доки Росія під владою спільного ворога, який тринацять літ руйнує славянську культуру без ріжниці племен, тринацять літ розбиває основи всякої державности, затроює мозок усіх народів, віддає в египетську неволю всіх мешканців великої країни, чи не дивно говорити про розділення Росії, сперечатись, чи лучша монархія, чи республика. І це тоді, як всі народи бувшої Росії кинені в жертву фантастичного експерименту всесвітного комунізму?

Так пише Чіріков, але досвід навчив нас, що Денікін занявши Україну, роздавив її національні права не менше, як і більшовики.

—o—

Новий президент Гаїті.

Лондон. А. Т. Е. Бувшого президента сенату, редактора Вікентія Стенія вибрано президентом республики Гаїті. Новий президент має 56 літ, належить до крайної опозиції, яка противиться супрематії Зєдинених Держав.

Виборчі висліди до сойму.

ПОВІТ РОГАТИН.

Громада:	11	1	23	25	14	22	15
1) Скоморохи Н.	361	119	17	—	—	—	—
2) Стратин	486	170	—	34	24	—	—
3) Підгороде	479	48	5	—	12	—	—
4) Бабухів	576	43	—	—	—	—	—
5) Загіре Книг.	467	107	—	—	—	—	—
6) Книгиничі	590	168	—	—	194	—	—
7) Залуже	509	101	—	—	5	8	—
8) Данильче	260	33	6	—	4	44	—
9) Чесники	519	27	65	3	20	—	—
10) Потік	377	35	—	—	—	28	—
11) Жовчів	482	37	36	—	10	44	—
12) Дібринів	881	70	6	—	25	—	—
13) Гоноратівка	47	92	—	—	—	—	—
14) Липиця Дол.	680	124	9	—	7	47	—
15) Заланів	331	154	—	—	—	—	—
16) Лучинці	629	38	—	—	—	1	—
17) Яблонів	575	29	—	—	5	2	10
18) Підкамінь	266	248	—	—	18	—	—
19) Мелна	219	37	—	—	—	—	—
20) Кунашів	366	66	451	—	—	—	—
21) Конюшки	270	69	331	2	6	2	—
22) Долиняни	620	82	—	—	—	—	—
23) Путятинці	490	66	23	—	2	6	—
24) Ферліїв	343	47	—	—	8	93	—
25) Дички	314	12	—	—	—	—	—
26) Обельниця	159	50	47	—	—	—	—
27) Пілвине	366	45	—	—	2	—	1
28) Чагрів	635	101	—	—	—	—	—
29) Настащин	393	46	—	—	—	—	—
30) Пуків	814	35	6	—	—	2	—
31) Вербилівці	360	18	—	—	—	—	—
22) Яглуш	264	36	—	—	—	—	—
33) Липиця Гор.	836	426	4	—	53	188	—
34) Руда	271	14	—	—	—	—	—
35) Явче	653	230	—	—	—	30	—
36) Легова	276	30	—	—	4	1	—
37) Псари	330	215	—	—	—	—	—
38) Чернів	263	426	7	—	2	3	—
39) Козара	270	120	—	150	—	—	—
40) Слобода	103	31	—	—	—	—	—
41) Посвірж	140	18	—	—	2	2	—
42) Каролівка	17	76	—	—	—	208	—
43) Колоколин	443	150	—	—	—	10	—
44) Букачівці	119	833	—	—	220	20	—
45) Мартинів Ст.	240	228	—	—	—	—	—
46) Васючин	805	19	—	—	—	—	—
47) Воскресінці	291	130	—	—	—	—	—
48) Юнашків	354	149	4	—	4	—	—
49) Григорів	164	277	—	—	—	—	—
50) Рогатин	1194	899	20	9	1130	32	—
50 ГРОМАД	**20897,**	**6624,**	**1037,**	**198,**	**1757,**	**768,**	**11**

МОСТИЩИНА.

Громади:	11	(18)	1	7	24	22	15
Арламівська Воля	334	(290)	105	1	—	—	—
Баличі	274	(374)	859	10	1		—
Чернева, Малнів	1036	(1151)	76	—	—	—	—
Дмитровичі	140	—	250	—	—	—	—
Дидятичі	390	—	85	—	—	—	—
Гориславичі	178	(178)	102	94	—	—	—
Гусаків	379	(401)	281	33	—	—	—
Крукеничі	397	(194)	398	65	7	—	—
Крисовичі, Пакість	181	(190)	150	266	—	—	1
Кульматичі	116	—	149	—	—	—	—
Липники	161	(188)	158	147	—	—	—
Мостиска-Завада	116	(167)	1772	366	—	11	—
Мишлятичі	397	(377)	222	150	—	—	—
Пнікут, Буховичі	374	(159)	608	394	—	—	—
Радиничі	380	(302)	161	7	—	—	—
Рудники-Підгать	70	(142)	—	—	—	—	—
Соколя	787	(733)	35	—	—	—	—
Старява	754	(840)	111	15	—	—	—
Стоянці	168	—	368	173	—	—	—
Стрільчиська-Санники	106	—	161	403	—	—	—
Судковичі-Хлиплі	389	(321)	170	—	—	—	—
Сулковшизна-Годині	265	(388)	537	—	—	—	—
Тамановичі-Боляновичі	541	(566)	458	3	—	—	—
Цвіржа-Ляшки Гост.	185	(750)	352	112	—	—	—
Вишенка, Волчищовичі-Підліски	669	—	267	14	—	—	—
Волостків-Мистичі	207	—	113	112	—	—	—
Чишки-Закостеле	105	(123)	—	—	—	—	—
Золотковичі	152	(172)	79	210	—	—	—

Не маємо відомостей з обводів: 1) Довго-мостиська, 2) Голодівка, 3) Кальників, 4) Мокухів, 5) Мокряни Малі, 5) Орховичі, 6) Радохінці, 7) Судова Вишня, 8) Соломянка, 9) Вуйковичі і 10) Заріче.

Числа в скобках означують скількість голосів на „18" відданих в р. 1928.

БЕЛЗЧИНА.

Белз: 11 — 287, 1 — 1.865, 14 — 15, 5 — 4, 7 — 10.

Перемислів: 11 — 255, 1 — 54, 7 — 1, 14 — 4, 15 — 15.

Василів: 11— 460, 1 — 311.

Гора: 11 — 162, 7 — 14, 1 — 50, 25 — 32.

Ванів: 11 — 440, 1 — 42, 7 — 1.

Себечів: 11 — 630, 1 — 97, 25 — 10, 7 — 2.

Вербіж: 11 — 337, 1 — 21, 25 — 4, 7 — 6.

Ворохта: 11 — 125, 1 — 152, 14 — 1, 7 — 1.

Прусинів: 11 — 295, 1 — 104.

Цеблів: 11 — 441, 1 — 28, 7 — 3, 25 — 3, 15 — 5.

Ліски: 11 — 257, 1 — 70, 7 — 23.

Гільче: 11 — 420, 1 — 122, 7 — 2, 14 — 2, 25 — 14.

Русин: 11 — 149, 1 — 104, 7 — 21.

Хохлів: 11 — 420, 1 — 122, 14 — 2, 7 —2, 25 — 14.

Жужіль: 11 — 344, 7 — 95, 25 — 64, 1 — 30.

Будинин: 11 — 321, 1 42, 7 — 1

Переводів: 11 — 268, 1 — 49, 25 — 18.

Тяглів: 11 — 296, 1 — 75, 7 — 75, 25 — 65.

ЯВОРІВЩИНА.

Наша 51. виборча округа (Львів-повіт—Жовква—Сокаль—Рава—Яворів—Любачів) вибрала 16. листопада до сойму 4-ох послів з „одинки" і 3-ох послів з „одинацятки". Звело зі собою боротьбу 10 лист. **Найкраще вийшло голосування в Сокальщині і Яворівщині,** найгірше в Любачівщині. Яворівщина дала приблизнс 9.251 голосів на листу ч. 1, **16.637 на листу ч. 11**, 909 голосів на листу ч. 7, 616 гол. на листу ч. 14 і 758 голосів на листу ч. 25. Як видно, **на листу ч. 11 упало в Яворівщині найбільше голосів, більше як на всі інші листи разом. Яворівщина виповіла свою думку і зазначила свою українськість.** Майже не було громади, щоби в переважаючій більшости не віддала голосів на ч. 11 Дуже гарно вивязалися зі свого обовязку: Чернилява, де на ч. 1 впало 29 голосів, на ч. 11 — 711; Поруденко: на ч. 1 — 4, на ч. 11 — 170; Нагачів: на ч. 1 — 197, на ч. 11 — 868; Вербяни: на ч. 1 — 89, на ч. 11 — 987; Бунів: на ч. 1 — 91, на ч. 11 — 623; Залуже: на ч. 1 — 51, на ч. 11 — 427; Ст. Яжів: на ч. 1 — 93, ч. 11 — 740; Прилбичі: ч. 1 — 51, ч. 11 — 311; Бердихів: ч. 1 — 47 ч. 11 — 214; Мужиловичі: ч. 1 — 17, ч. 11 — 310 Рогізно: ч. 1 — 131, ч. 11 — 534; Вільшаниця ч. 1 — 50, ч. 11 — 263; Молошковичі: ч. 1 — 40 ч. 11—430; Цетуля: ч. 1—41, ч. 11 — 117; Порудно: ч. 1 — 38, ч. 11 — 293; Курники: ч. 1 — 55, ч. 11 — 330; Тростянець: ч. 1 — 50, ч. 11 — 229 Віжомля: ч. 1 — 85, ч. 11 — 210; Завадів: ч. 1 — 59, ч. 11 — 678; Новосілки: ч. 1 — 36, ч. 11 — 273; Ляшки: ч. 1 — 50, ч. 11 — 121; Підлуби: ч. 1 — 50, ч. 11 — 164; Будзинь: ч. 1 — 54, ч. 11 — 216; Хотинець: ч. 1 — 92, ч. 11 — 216; Млини: ч. 1 — 71, ч. 11 — 199; Сколин і Чапляки: ч. 1 — 20, ч. 11 — 114; Вілька Зм.: ч. 1 — 19, ч. 11 — 160; Коханівка і Гуки: ч. 1 — 37, ч. 11 — 370. В Дрогомишлі впало на ч. 1 — 138, ч. 11 — 277; Глиниці: ч. 1 — 164, ч. 11 — 279; Краковець: ч. 1 — 593, ч. 11 — 192; Кобильниця Вол.: ч. 1 — 147, ч. 11 — 367; Моранці: ч. 1 — 130, ч. 11 — 290; Зміевиська: ч. 1 — 135, ч. 11 — 165; Любині: ч. 1 — 167, ч. 11 — 352; Стариська: ч. 1 — 137, ч. 11 — 195, ч. 25 — 220; Семирівка: ч. 1 — 37, ч. 11 — 88; Черчик: ч. 1 — 105, ч. 11 — 136; Чолгині: ч. 1 — 35, ч. 11 136; Новий Яжів: ч. 1 — 135, ч. 11 — 165; Щеплоти: ч. 1 — 72, ч. 11 — 120; Скло: ч. 1 — 138, ч. 11 — 337; Селиська: ч. 1 — 167, ч. 11 — 256. Наведені числа не є ще точні, також нема тут усіх сіл.

Місто Яворів. І Яворів (з Наконечним) гідно відбув вибори до сойму. На ч. 1 упало тут 1214 голосів, на ч. 11 — 2.132, на ч. 25 — 107, на ч 14 — 496. Виходить, що на листу ч. 11 упало в м. Яворові більше голосів, як на всі інші листи разом. **Яворів — це мабуть одиноке місто у Сх. Галичині, що зазначило при цих виборах свою українськість назверх дуже сильно.**

На загал видно, що робота, вложена в Яворів і в Яворівщину на культурному, освітньому, економічному і політичному полі, не пропала, а видала плоди: ці вибори відбувалися оригінально — про що не можемо тут писати — і в цих виборах функціонував наш народній організм, так сказатиб, сам і власними силами, без звичайної керми з гори (з центру).

КУЛИКІВ.

В **Куликові:** ч. 1 — 482, ч. 11 — 408, ч. 25 — 105, ч. 15 — 16. По виборах в годині 12-ій в ночі арештувала поліція при помочі „стшельців" 13 людей, котрих перетримано до рана. Запечатано також 17. XI. читальню. (В 1928 р. 1-ка дістала 360, 18-ка — 152, русска листа 300, сельроби — 260). Всіх голосувало 76 проц.

ПОВІТ ЗБОРІВ (ПОМОРЯНЩИНА).

Поморяни: 1 — 891, 11 — 501, 15 — 65.

Богутин: 1 — 71, 11 — 369.

Бібщани: 1 — 33, 11 — 87, 15 — 3.

Жабинь: 1 — 54, 11 — 221, 7 — 7.

Торгів: 1 — 35, 11 — 199.

Махнівці: 1 — 11, 11 — 238.

Чижів: 1 — 41. 11 — 215 15 — 12

Висліди голосування до сенату.

ЛЬВІВ-МІСТО.

Вибори до сенату відбувалися при значно меншій участи виборців ніж до сойму, меньше-більше 60 проц. управнених до голосування. У місті **Львові** впало голосів на **листу ч. 11 — 6.266**, на ч. 1 — 28.128, ч. 4 — 7.934, ч. 7 — 5.002, ч. 14 — 21.293, ч. 25 — 329, ч. 27 — 61. Загальна скількість відданих голосів у Львові 69.344, з того неважних 329.

ЛЬВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Вислід голосування до сенату із 425 обводів округи ч. 51 (львівське воєвідство) на загальне число 2.072 обводи: віддано загалом 177.125 голосів, важних голосів 176.562. З того ч. 1 — 95.148, ч. 4 — 11.642, ч. 7 — 14.313, *ч. 11 — 23.906*, ч. 14. — 30.237, ч. 25 — 733, ч. 27 — 583: Вислід цей торкається переважно міських обводів.

(ПАТ) Вислід голосування з 906 обводів округи ч. 51 (Львівське воєвідство) на заг. число 2.072. Віддали голосів: 328.466, уневажнено 1.111, загальна скількість важних голосів 327.355. Листа ч. 1 — 187.496, ч. 4 — 16.276, ч. 7 — 23.108, *ч. 11 — 55.646*, ч. 14 — 42.076, ч. 25 — 1.563, ч. 27 — 1.217.

ЯРОСЛАВ.

На листу ч. 1 — 2.377, ч. 4 — 347, ч. 7 — 201, *ч. 11 — 163*, ч. 14—1633. Голосувало загалом 4.721 виборців.

ЖОВКВА.

Листа ч. 1 — 1.166, ч. 4 — 70, ч. 7 — 55, *ч. 11 — 444*, ч. 14 — 650 голосів.

ЩИРЕЦЬ.

Голосувало 424 виборці. З того на листу ч. 1 — 236, *ч. 11 — 14*, ч. 14 — 179.

ХИРІВ.

Листа ч. 1 — 468, ч. 4 — 15, ч. 7 — 29, *ч. 11 — 152*, ч. 14 — 140 голосів.

РАДИМНО.

Управнених до голосування 857. Голосувало 715. Листа ч. 1 — 338, ч. 14 — 366.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Листа ч. 1 — 4.199, ч. 4 — 1.635, ч. 7 — 1.879, *ч. 11 — 926*, ч. 14 —3.819, ч. 25 — 160 голосів.

ХОДОРІВ.

Листа ч. 1 — 658, ч. 7 — 116, *ч. 11 — 292*, ч. 14 — 387.

ДОБРОМИЛЬ.

Листа ч. 1 — 412, ч. 4 — 116, ч. 7 — 179, *ч. 11 — 423*, ч. 14 — 563.

ДРОГОБИЧ.

Загалом віддано 9.522 голоси. Листа ч. 1 — 2.131, ч. 4 — 936, ч. 7 — 335, *ч. 11 — 1.743* ч. 14 — 4.277, ч. 25 — 82.

БОРИСЛАВ.

У пятьох обводових комісіях ч. 1 — 1.256, ч. 4 — 39, ч. 7 — 842, *ч. 11 —320*, 14 — 2.170, ч. 12 — 1, ч. 25 — 52. В шестій комісії ч. 1 — ок. 400, ч. 14 — ок. 100 гол. *Волянка* ч. 1 — 1.219, ч .4 — 68, ч. 7 — 1.383, *ч. 11 — 682*, ч. 14 — 879, ч. 25 — 27, *Мразниця* ч. 1 — 456, ч. 4 — 10, ч. 14 — 59, ч. 7 — 130, *ч. 11 — 300*.

ВОЛИНСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

На листу ч. 11 віддано голосів 7.900, 1 — 140.000, 7 — 1.700, 17 — 5.000.

ЛЮБЛИНСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Дотепер надійшли звіти з одної третої обводових комісій. 1 — 63.271, 4-ка — 26.034, 7-ка — 20.803. Аґуда — 14.722.

ПОЛІСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

1 — 82.572, 18 — 2.480.

НОВГОРОДСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Дотепер надійшли вісти з 148 обводових комісій: **11 — 409**, 1 — 70.408, 17 — 792, 18 — 1.251, 22 — 254.

РІВНЕ.

Вислід виборів міста Рівного: **11 — 74**, 1 — 2.949, 4 — 115, 7 — 31, 17 — 1.307, 18 — 15.

ВОЄВІДСТВО ВАРШАВСЬКЕ.

1 — 70.322, 4 — 43.000, 7 — 43.296, 17 — 16.619, 18 — 8.900.

ВИЛЕНСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

1 — 67.200, 4 — 8.400, 7 — 3.700, 17 — 9.300.

БІЛОСТОЦЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Оконечні висліди відданих голосів: 1 — 101.125, 4 — 46.481, 7 — 893, 17 — 25.663.

КЕЛЕЦЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Висліди з одної четвертої обводових комісій: ч. 1 — 95.785, ч. 4 — 16.094, ч. 7 — 28.482, сіоністи — 12.040, Аґуда — 13.913.

ЛОДЗЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Ч. 1 — 144.348, ч. 2 — 1.444, ч. 4 — 54.455, ч. 7 — 73.809, ч. 17 — 33.193, ч. 18 — 33.998, ч. 19 — 5.679, ч. 22 — 1.105, ч. 23 — 15.166.

СКІЛЬКИ ПООДИНОКІ ПАРТІЇ МАЛИ СЕНАТОРІВ У ПОПЕРЕДНІМ СЕНАТІ.

У попереднім сенаті, що нараховував 111 членів, **українці мали 13 сенаторів, ББ 46, НД 9, ХД 6**, ПЯСТ 3, соціялісти 10, Визволене 7, жиди 6, німці 5, а по трьох НПР і Строн. Хлопске.

ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД ПРО ПОДІЇ В СХ. ГАЛИЧИНІ.

„Польські газети повідомляють: „На засіданні англійської палати громад один із послів Лейбур Парті зголосив інтерпеляцію, чи уважає уряд, як сигнатаря меншостевих договорів звернулася на трактування української меншости в Польщі, де кіннота тяжко била селян. Були вбиті, богато крамниць і кооператив понищено, українські читальні попалено. Чи з огляду на те — питався бесідник — уряд думає зясувати цю справу Лізі Націй. Державний секретар міністерства закордонних справ Дальтон відповів, що уряд зацікавився тією справою, а амбасадор Великої Британії у Варшаві дістав приказ предложити відповідний звіт".

ЯК РЕД. „СЛОВА ПОЛЬСКОГО" ІНФОРМУВАВ ЛОТИСЬКОГО ЖУРНАЛІСТА.

До Львова приїхав лотиський журналіст Арвед Аренстам, представник „Явнакає Сінас" і постійний кореспондент при Лізі Націй. Він сказав, що хотів би відвідати підльвівські села, бо чув богато про пацифікаційну акцію. Рад би на власні очі бачити українське село. На це редактор „Сл. П." відповів лотиському журналістові, що це „неможливо, бо є лише руські села, які лише тоді є українські, коли приступили до УНДО або УВО". Потім редактор подавав Аренстамові історичні подробиці про „Червенську Землю". Небаром автом поїхали до Ляшок Мурованих. Із ними поїхав і староста ґр. Лось. Аренстам говорив із селянами по українськи, з примішкою російських слів. Селяни сказали йому, що в Ляшках Мурованих не було саботажів. Управитель школи сказав, що в селі є утраквістична школа, що в ній вчиться 100 дітей українських і 20 польських. Вкінці всі три гості були на весіллі в місц. господаря Петра Дуди, танцювали. Так то поінформувався лотиський журналіст про відносини у сх. галицьких селах.

ПЕРЕВОРОТ У МОСКВІ?
Сталін убитий?

З Риги прийшли вістки, начеб у Москві прийшло до кровавого перевороту. У Стокгольмі й Гельсінґфорсі надзвичайні додатки повідомляли про повалення Сталінового уряду.

Більшовицька місія у Варшаві 22-го листопада була зачинена. Телеграфічна і телефонічна злука европейських столиць із Москвою була перервана останніх 24 годин. Не було телефонічного та телеграфічного получення Варшави з Москвою. З Льондону прийшла вістка буцімто Ворошиловова група вбила в Кремлі Сталіна. „Дейли Експрес" повідомляє буцімто два баталіони новобранців із Ізмаілова біля Москви збунтувалися та вбили своїх старшин і йдуть на Москву. Більшовицька офіціяльна Агенція ТАСС заперечує всі ті вістки.

ҐР. БЕТЛЕН У ГІНДЕНБУРҐА.

Мадярський премієр ґр. Бетлен, що приїхав у Берлін, відвідав мін. Куріюса та през. Гінденбурґа. Гінденбурґ видав у його честь снідання. На приняттї був м. ін. мін. Курціюс і шеф райхсвери Гамерштайн.

ВОВКИ НАПАЛИ НА СТЕЖУ.

У пов. Молодечно появилися стада вовків. Вони заподіюють селянам великі шкоди. Голодні вовки підходять до сіл і схоплюють домашні звірята. На терені Раковської громади стадо вовків напало на стежу КОП. Вояки, окружені з усіх боків, вбили двох великих вовків.

ГОРА ЗАГРОЖУЄ ДВОМ СЕЛАМ.

У місцевости Кільхеншток у кантоні Ґлярус усувається гора. Маса землі 100.000 куб. метрів усувається денно зі скорістю 1 цм. Влада евакувала два села, що є у стіп гори.

ЗАТОНУЛИ КОРАБЛІ.

Данський рибальський корабель „Дукгевен", що їхав до Данціґу, розбився підчас хуртовнни біля берегів Сх. Прусії. Залога врятувалася. — На Балтійськім Морі затонув лотиський корабель „Лія", що віз вугілля з Ґдині.

ПРИСУД НА РЕД. „СЛОВА ПОМОРСК-ОГО" ЗА ЗНЕВАГУ ПОЛЬСЬКОГО ГЕРБУ.

(ПАТ). Окружний суд у м. Ґрудзьонда засудив 22. листопада 3 обвинувачених, що у вересні ц. р. зірвали з будинку ґродського староства державний герб і втопили його у Віслі. Суд признав головним виновником того вчинку співробітника „Слова Поморск-ого" ред. Мокшицького та засудив його на 5 місяців тюрми із зарахуванням слідч. вязниці, Ром. Хінза на 3 місяці та Жиґм. Йордана на 3 тижні вязниці. Двом останнім відложив кару на 2 роки.

ЗЕМЛЕТРУС В ІТАЛІЇ.

22-го листопада в Анконі й інших місцевостях над Адріятиком відчули пять підземних потрясень.

ПОЇЗД УПАВ У ЛЬОАРУ.

Дня 21. листопада між стаціями Кюден і Клермон наслідком усунення розмоклого насипу вискочив зі шин поспішний поїзд Париж-Нант. Машина відірвалася від поїзду і з повної скорости впала в ріку. У ріку впала теж уґлярка та два перші вагони поїзду. Від першої кляси, що був на початку, пірвув зовсім під воду. Машиніст у пору вискочив із льокомотиви, залач згинув. „Матен" повідомляє, що в вагоні, який затонув, не було зовсім подорожних, лише механік і він згинув. Інші джерела кажуть, що пасажири перших двох вагонів згинули. Будник завважав, що шлях відмитий, тому хотів здержати поїзд. Із ліхтарнею в руці біг проти поїзду, щоби сиґналами перестерегти поїзд. Машиніст не міг загальмувати поїзду і будник згинув під колесами льокомотиви, що за кілька хвиль потім упала в ріку. Управа залізниць ствердила, що катастрофа сталася тому, що наслідком дощів усунулася гора біля Ансемі. Загалом вискочило зі шин 6 ваґонів. Із одного ваґону, який вода залила до половини, вдалося подорожнім урятувати. Три залізничники ранені тяжко, 9 було контужених. Сподіються що більше жертв нема. З Нант приїхав ратунковий поїзд, одначе ратункова акція з причини темряви та високого рівня води дуже утруднена.

Подібна пригода приключилася там недавно майже на тім самім місці, тому управа залізниць настановила там спец. дозорця. Одначе звалища землі унерухомили дозорця, він не вибігти, щоби не допустити до катастрофи. Дозорця віднайшли щойно підчас ратункової акції.

З останніх вісток виходить, що в катастрофі згинув лише механік поїзду, 4 людей є тяжко ранених а 10 лекше.

НАПАД НА АДВ. КАНЦЕЛЯРІЮ.

Около 15 людей напало на канцелярію адвоката Ад. Ротфельда на Знесінні, при вул. Словацького ч. 1. Понищили телефон, порубали шафу, поломили столи, ушкодили машину до писання, книжки й акти викинули на вулицю й подерли.

ВБИЛИ ПОЛІЦАЯ.

Дня 23. листопада підчас виборів до шлеського сойму прийшло в деяких місцевостях Гор. Шлеська до кровавих подій. Польські джерела повідомляють, буцім то в місцевости Ґолашовиці пастор Гальфінґер підчас виборчої аґітації спричинив велике схвилювання юрби, що кинулася на поліцію. Підчас тих подій, яких подробиці невідомі, вбито поліцая Шнапке. Пастор Гальфінґер вибито втік у Німеччину.

ЛІКВІДАЦІЯ ТЮРМИ В БЕРЕСТІ.

З Варшави повідомляють, що в неділю переведено оконечну ліквідацію тюрми в Берестю н. Бугом. Вязнених послів вже перевезено і порозміщувано в інших тюрмах. Деякі з вязнених послів будуть випущені на волю за кавцією і так до центральної тюрми в Варшаві привезено 6. послів Керніка, Праґера і Марка, звідкіля по зложенні кавції будуть звільнені. Б. посла Корфантого перевезено до мокотовської тюрми в Варшаві, а б. посла Кендзьорського до тюрми в Торуні. Інших послів з Ліберманом і Барліцьким перевезено до тюрми в Ґройці біля Варшави.

КНИЖКА ПРО ВИПРАВУ АНДРЕ.

Зі Стокгольму повідомляють, що книжка про виправу Андре, в якій будуть оголошені м. і. ріжні документи і денник Андре, появиться у вівторок на книгарських полицях поодиноких країв. У книжці будуть м. і. фотографічні знимки, що їх поробив Андре і його товариші подорожі.

СПОРТ

Лігові змагання.

Львів. Погонь-Гарбарня 0:0.
Краків. Краковія-Чорні 2:1 (2:0).
Лодзь. Рух-ЛТСҐ 3:2 (1:0).
Варшава. Варшавянка-Варта 4:0 (1:0).

Змагання за вхід до Ліги.

Познань. Лехія-Леґія 3:0 (2:0).
Берестъ н. Бугом. АКС-82 п. п. 7:3 (2:0).

Громадяни!

Просимо подавати нам негайно короткі звідомлення з місць з переведених виборів, а зокрема точні дані про всякі виборчі зловживання. Сповніть свій обовязок!

У 11. річницю смерти

Миколи Щуровського,

сотника У. Г. А. професора української гімназії в Рогатині

відправиться заупокійне Богослуження дня 24. XI. в год. ½ 8. у Волоській Церкві.

Ґоркий грозить.

А. Т. Е. Рига. Максим Ґоркий помістив у радянській пресі статтю, в якій намагається управильнити більшовицький терор. Він зазначує, що европейські держави підтримують контрреволюціонерів, щоби повалити рад. владу. Европейський капіталізм засуджений на загибіль, а будуччина належить до комунізму. Якщо в С. Р. С. Р. являються щораз то нові антибільшовицькі організації, і як антибільшовицькі сили не хочуть капітулювати, то їх муситься фізично нищити. Стаття Ґоркого кінчиться погрозою, що як капіталістичні держави почалиб проти більшовиків війну, то червона армія зітре з лиця землі „гнилу цивілізацію европейського капіталізму". Цікаве те, що Ґоркий прислав цю статтю з Італії, де постійно живе.

Горять комуни.

Рига. А. Т. Е. Під Києвом селяни підпалили рільничу комуну „Червоний Жовтень". Селяни обстрілювали палаючі будинки, щоби комуністи не погасили вогню, при чому згинуло 3 членів комуни.

Мадярський премієр у Берліні.

До Берліна приїхав мадярський премієр ґр. Бетлен. Метою подорожі є передовсім справа німецько-мадярського трактату. Переговори в тій справі перервано тому два роки. „Вінер Н. Нахр." повідомляє, що обі держави працюватимуть задля ревізії мирових договорів. Берлінські розмови торкатимуться теж повнолітности архикнязя Оттона. Ґр. Бетлен запевнить у Берліні, що справа королівства у Мадярщині є виключно нац.-мадярською справою та що її конституційним шляхом полагодять компетентні чинники. Зрештою справа не має актуального значіння для теперішнього уґрупування европейських держав.

Збросння Німеччини.

Німецький бюджет на 1931 рік передбачує величезні суми на збросння, а саме на кружляк „А" призначено третю сплату в сумі 75 міліонів марок, на панцирник „Б" 73 міліони, на панцирник „Ц" 70 міліонів. Будуватисьме теж легкий кружляк „Ляйпціґ" за 42 міліони, 4 торпедівці і 24 менші кораблі. Морський воєнний бюджет Німеччини є на 34 міліони вищий як 1930 року.

Перед диктатурою в Еспанії.

Французька преса сповіщає, що еспанський король Альфонс задумує завести в Еспанії диктатуру і що в цій справі веде переговори із представниками війська. Владу переняв би директорият, у склад якого входилиб визначні ґенерали. Премієр міністрів заявив, що за спроби короля не бере на себе відповідальности.

Ревізії й арештування.

БРІДЩИНА.

До числа арештованих священиків слід додати о. Степана Книша, завідателя в *Станиславчику*, якого поліція арештувала в ночі з 10-го с. м. й о. Ярослава Хав…лку, сотр. в *Хмільні*, якого арештовано в церкві в сам день виборів. Одного і другого по переслуханню третього дня випущено на волю. Крім цих двох священиків придержано в *Хмільні* в день виборів на цілий день у громадськім арешті господарів Дмитра Січевського, Петра Витюка і хлопців Івана Панасюка, Івана і Володимира Січевських та Івана Хращевського.

САМБІРЩИНА.

У Рековій (пов. Самбір) арештували Івана Щура та передали самбірській прокуратурі. Йому закидають приналежність до УВО і протидержавну пропаганду.

БЕРЕЖАНЩИНА.

Дня 10. листопада ц. р. в Бережанах арештовано студента прав Ярослава Старуха, якого по двох днях вивезено з Бережан до села Краєво і поміщено в льокалі читальні „Просвіти", де тепер перебуває відділ поліції. Шваґер арештованого д-р Лисий інтервенював у цій справі в Тернополі, але безуспішно.

КОЗОВА, ПОВІТ БЕРЕЖАНИ.

Лісніта дня 14. листопада ц. р. арештувала тутешня поліція кооператорів тутешньої Складниці Кооператив п. Дмитра Адамчука й Івана Дрібю і Михайлишю М., бібліотекаря читальні „Просвіта". Їх усіх перетримала поліція у своїх арештах 1 день, а відтак відставила до Бережан до карно-судових арештів. Щойно в неділю 16. ц. м. вечором по виборах випущено їх з арештів, при чому сказано їм, що „можуть тепер ще голосувати".

Такі самі арештування в цих днях були і в доокличних селах між мужами довіря і виборцями, котрих партіями привожено до Бережан до арештів, а відтак в неділю 16. ц. м. їх випускали. З священиків був між іншими арештований о. Абрагамовський, парох Дібща.

КУЛИКІВЩИНА.

Дня 29. X. ц. р. явилося в *Куликові* около 20 поліцаїв. Перша партія по 4-ьох перевела основну ревізію (2 год.) у о. Круцька, катехита. Солідно переглянули передовсім листи і чеки. Забрали кілька брошур: „Спомини" Самійленка, Політика Нац. Табору й обіжники УНДО. — Інша ґрупа рівночасно перевела ревізію у Мих. Дмитровича, шевця; у нього шукали чогось у стрісі і стінках в стодолі. Не знайшли нічого. Всеж таки його арештували, відставл… до Львова і по двох днях випустили. — Підчас ревізії потерпів його батько Гринько Дмитрович. На другий день поліція робила скоки до поодиноких українців по Куликові і по доокличних селах. Притім поліція відвідала кількох хлопців москвофілів у *Гребенцях*, питаючи за револьверами.

НА ВОЛІ.

В пятницю випущено з львівської слідчої вязниці на волю громадянина Михайла *Карпинця* з Рісни Руської, пов. Львів, якого арештовано перед місяцем тому, що він, мовляв, удержував звязки з членами УВО.

НОВИНКИ

— **Абітурієнти української тернопільської ґімназії**, які в червні ц. р. впали при іспиті зрілости, а в лютім мали другий раз сідати до матури в Тернополі, як довідуємося, будуть здавати іспит зрілости в головнім заведенню української академ. ґімназії у Львові. Інтересовані мають негайно (найдальше) до 1. грудня внести належно удокументовані подання на руки дирекції (вул. Сапіги) звернені до Кураторії.

— **З українського театру Карабіневича.** Довідуємося, що артистка театру Карабіневича п-і **Карабіневич** виздоровіла після довгої недуги, що тягнулася рік і девять місяців і працює тепер знову в тому театрі. Одночасно повідомляють нас, що до театру Карабіневича заанґажовано на днях як режісера б. артиста театру Стадника п. **Блаваuького з дружиною.**

— **Похорони бл. п. проф. Яреми.** У звязку із посмертною згадкою, поміщеною у вчорашнім „Ділі" нас повідомлять, що похорони проф. Олексія Яреми відбудуться в Перемишлі в понеділок 24. ц. м. в 2. год., а не дня 23. ц. м. як це було подано.

— **Стшелец" ранив селянина.** В селі Швейкові, пов. Підгайці, у неділю 16. ц. м. „стшельци" зібрані на подвірю Стаха Стшелецького, приготовлялись до виборів. Один із них невідомо пощо стрілив двічи з кріса і ранив селянина Андрія Панчишина, який тепер лежить в лічниці і лікарі мусять добувати кулю з його рамени.

— **З українського наукового життя за кордоном.** Дня 21. ц. м. в салі українського наукового інституту в Берліні відбувся виклад доцента д-ра В. Залозецького п. з. „Проблема старословянського мистецтва".

— **Зложа вугілля і міки в Станиславівщині.**
Літом цього року відкрив інж. Волосенко зло-
жа вугілля під Тисьменицею в селянськім лісі
„Мокрець". Зложа вугілля проходять в одному
місці під залізничим шляхом Хриплин-Тисьме-
ниця, а саме між кільометром 5 і 6. В полудне-
вому напрямі від цього місця зложа вугілля
значно розширюються. Незалежно від цього
відкриття була недавно в Тисьмениці комісія
з німецькими експертами, яка при помочі штуч-
них детонацій дійшла до того самого висновку
що і інж. Волосенко. Докладні досліди вимага-
ють довшого часу і грошевого вкладу. Рівно-
часно відкрив в околиці дальшій від Станисла-
вова радник будівництва інж. Горницький зло-
жа міки, мінералу дуже цінного для електрич-
них ізоляцій. Здалобся тільки подбати, аби се-
лянські парцелі не перейшли даром у невідпо-
відні руки.

— **Громадський писар крав гроші.** Казімеж
Ліндиер, громад. писар кількох сіл у сокаль-
ськім повіті, станув перед львівським судом за
це, що гроші з ґрунтового податку замість відсилати до скарб. каси в Сокалі, брав собі. Від листопада 1927 р. до червня 1928 р. присвоїв собі Ліндиер 3.309 зол. 91 сот., які зібрав у селі Конотопи, 1.309 зол. із с. Ульвівок, 422 зол. 38 сот. із с. Городилова та 808 зол. 72 сот. із с. Барані Перетоки. Ліндиер зізнав, що ті гроші вжив на вдержання сімї, бо місячна платня 90 зол. це замало. Трибунал під проводом с. Личковського засудив Ліндиера на 10 місяців тюрми.

— **Ґрипа в Лодзі.** В останніх часах серед населення Лодзі вибухла епідемія ґрипи. Досі лежить хорих цією недугою майже 50.000 осіб, а померло 24 осіб.

— **Саботаж у Виленщині?** „Експрес Віленьскі" повідомляє, що у прикордонній смузі між стражницею Котушею і містечком Рудзішки невідомі люди попереривали телефонічні дроти.

— **Із СРСР — до СРСР.** Стежа КОП-у у Рокітні задержала більшов. горожан Ол. Роганського й Арсена Лащука, тому що вони нелеґально перейшли кордон. Придержані зізнали, що перейшли кордон тому, бо хотіли на постійне переселитися в Польщі. — На прикордоннім відтинку Берковщина біля хутора Могилянки стежа КОП-у придержала 15-літнього Маріяна Загулу і 18-літнього Яна Домбровського з Варшави. Оба хотіли відвідати СРСР, бо їх заохотили до того аґітатори. Обох відіслали у Варшаву.

— **Згорів тютюн.** У фільварку Малиці, пов. Грубешів, вл. Олімпії Любовецької, вибухнула пожежа. Згорів мешкальний дім і 50 сотнарів сирого тютюну. Втрат є більше ніж на 100.000 золотих.

— **Бувший посол просить емеритури.** Франціщок Кремпа був послом до австрійського парляменту й усіх польських соймів цілих 35 літ із мелецької округи. Тепер Кремпи не вибрали послом. У посольських колах кажуть, що Кремпа вніс просьбу до президента Польщі, щоби йому признали емеритуру. В просьбі покликується на свою 35-літню парляментарну діяльність і на те, що в останній виборчій акції аґітував за одинкою.

— **Архикнязь злодієм.** Архикнязя Леопольда Габсбурґа, що в зимі минулого року продав брилянтовий нашийник своєї тітки, поставлено перед суд під закидом крадіжі цього нашийника.

— **Телефонічна централя в Ватикані.** Папа римський особисто відкрив нову телефонічну централю ватиканської держави.

— **Засуд редактора „Польонії".** Перед судом в Катовицях відбулася розправа проти відповідального редактора „Польонії" Весоловського за те, що в своїй статті закинув Т-ву Приятелів Польського Театру непорядки у веденню касових книг. Весоловського засудили на 1000 зол. гривни або 100 днів арешту.

— **Еміґрація до Бразилії.** Еміґраційний синдикат у Варшаві повідомляє, що заворушення у Бразилії зовсім потахають. У звязку з цим можна припускати, що еміґраційна заборона буде в найближчому часі бодай частинно знесена. Небезпеки життя для еміґрантів нема, але вони не зможуть найти ще праці.

— **Згоріло ціле село.** В селі Олчанах недалеко Берестя над Б. з невідомих причин вибухнула пожежа. Вогонь перекинувся на інші будинки, а тому, що був вітер, згоріло аж 62 хати разом з господарськими будинками, цебто майже ціле село. Через те нещастя понад 250 осіб лишилось без даху над головою.

З кіна.

КІНО ПАЛЯС: *„НЕБЕЗПЕЧНИЙ РОМАН"*, тонфільма.

Мабуть перша польська фільма на европей-
ськім рівні. Сюжет запозичений і свобідно пере-
роблений з повісті Струґа „Фортуна касієра
Спеванкевича", сильно нагадує славну „Зл…у
людину" з Янінґсом. І тут і там чесний довго-
літній касієр великого банку, зразковий батько
родини, мущина в 50-ім році життя від „громо-
вого удару" закохується в невідомій красуні,
якої метою є видерти від нього великі гроші.
Самборський, що грав головну ролю, справді ви-
імковий артист із широкою скалею міміки; назі-
вають його „польським Янінґсом". Його парт-
нерка артистка з „Уфи" Бетті Амман справжня

спокусниця. Чотири інші ролі належали до артистів варшавських кабаретів „Кві про Кво" та „Морського Ока": Вода, Димши, Погожельської та Круковського. Три перші знамениті; Круковський непотрібно пробував бути солі'том.

Говорені частини взагалі зайві: це лента на жертівнику „тонфільми", яка хоче називатись „100-відсотковим звуковцем", тому, що в 90 в'дсотках має музичний супровід. Приємний сп'в кабаретового хору є наглядним доказом, як важко співати виразно; що казати про співи в чужих мовах, коли і на цій фільмі публика не розуміла ні слова?

м. р.

Листи до Редакції.

Заява педагогічного персоналу Української Господарської Академії в Подебрадах.

До Хвальної Редакції щоденника „Діло" у Львові.

Ми, нижчепідписані, цим маємо за честь просити Вас умістити у Вашому поважаному органі наше вияснення, яке подаємо нижче:

Серед українського громадянства в краю й на еміграції ширяться чутки, що нібн-то всі члени педагогічного персоналу Української Господарської Академії в Чехословаччині (в Подебрадах) є або організаторами, або літературно-науковими співробітниками Українського Наукового Інституту у Варшаві.

В цілях вияснення правди, ми, нижчепідписані, — група членів педагогічного персоналу Української Господарської Академії в Чехословаччині, оцим доводимо до загального відома, що *жаден з нас не є ані організатором, ані літературно-науковим співробітником, ані в будь-якому іншому звязку з Українським Науковим Інститутом у Варшаві*, і що ті з нас, яким було запропоноване літературно-наукове співробітництво зі згаданим Інститутом, цієї пропозиції *не приняли і на таку працю своєї згоди не дали.*

Прийміть запевнення в нашій щирій до Вас пошані: — *Група педагогічного персоналу Української Господарської Академії в Чехословаччині (Подебрадах).*

Подебради, дня 6-го листопада 1930 року. Проф. О. Мицюк, доц. Віктор Доманицький, доц. Як. Моралевич, доц. Л. Шрамченко, проф. Л. Фролов, доц. інж. шляхів Е. Сокович, доц. П. Вуков, доц. Олек. Михайловський, лектор інж. Микола Зайців, проф. д-р М. Вікул, лектор інж. Р. Димінський.

*

Вельмишановний Пане Редакторе!

В статті п. з. „Хто вибраний українським послом" (див. „Діло", ч. 260) подано, що я кандидував у стрийській окрузі. Це не є згідне з правдою.

В дійсности ще підчас початкових приготувань до виборів заявив я голові партії — д-рові Д. Левицькому, що не хочу кандидувати до нового сойму. Свою постанову повторив я ген. секретареві партії — д-рові Л. Макарушці напередодні дефінітивного усталення кандидатур в половині жовтня. І згідно з цею постановою відмовився я м. ін. підписати кандидатську декларацію, коли чоловий кандидат на стрийську округу без мого відома зголосив мою кандидатуру в окружній комісії.

Розуміється, не підписавши декларації, не міг я фігурувати на листі кандидатів.

З глибокою пошаною
Мих. Струтинський.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 22. листопада п. р. масло пріма експортове солене 5·30 зол. масло пріма бдьокове несолене 5·30 зол., літра молока 0·38—39 сотиків, літра сметани 1·70 зол., копа яєць 12·50—12·75 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Понеділок, 24. листопада, год. 7·30 веч. „Фіялка з Монмарт".
Вівторок, 25. листопада, год. 7·30 веч. „Фіялка з Монмарт".

Театр Ріжнородностей (в Нар. Домі):
Понеділок, 24. листопада, год. 7·30 веч. „Хоробрий вояк Швейк".
Вівторок, 25. листопада год. 7·30 веч. „Доротея Ангерман".

Малий Міський Театр:
Понеділок, 24. листопада, год. 7·30 веч. „Перша пані Сельбі".
Вівторок, 25. листопада, год. 7·30 веч. „Перфуми моєї жінки" (фарса Ленца (премієра).

Театр Новин (в салі кіна „Кольосей"):
Понеділок 24. листопада, год. 7·30 веч. „Еспанська муха".
Вівторок, 25. листопада, год. 7·30 веч. „Гітка Каролина".

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Голос серця".
ГРАЖИНА: Звукова фільма: „Моє сонечко".
КОПЕРНИК: Звукова фільма: „На Сибір".
ЛЕВ: Звукова фільма: „Коли кохання пробуджується.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „На Сибір"й.
ОАЗА: Білий гріх.
ПАН: „В нічнім льокалі".
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Небезпечний роман" (Беті Аман)
ПАСАЖ: Право крови, звуковий додаток.
ПРОМІНЬ: Гробовець кохання.
РАЙ: Звукова фільма: „Нічна варта" (Біллі Дов).
ФАТАМОРГАНА: Лицарі кохання (Мозжухин).
ХИМЕРА: Королева джезбенду.
СТИЛЕВЕ: Весняна любов і Перемога Томи Мікса.
УТІХА: Асфальт.

Програма радіо.

Понеділок 24. XI 1930.

Варшава (1411,7) 16·15 Програма для старших дітей. **Гельсінгфорс** (221,4) 19·00 Еспанські і фінляндські пісні. **Льондон** (356,3) 19·40 Орхестра і солісти. **Берлін** (419) 20·30 „Чотири чорти" Катна. **Харків** (426) 16·00 Концерт. **Рим** (441,2) 12·30 Оперова музика. **Прага** (486,2) 12·30 Легкий концерт. **Відень** (516,3) 17·00 Програма для дітей. **Будапешт** (550,5) 17·50 Циганська орхестра. **Ленінград** (1000) 17·30 Концерт. **Москва** (1481) 18·30 Концерт для села.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооп. Український Театр у Львові Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові. 881

Самбір:
24. XI. „Гарна Олена".
25. XI. „Гетьман Дорошенко".
26. XI. „Меді".
27. XI. „Гріх".

В пятницю 28. XI. переїздить театр до Добромиля, де затримається на три вистави.

У своїм турне вступить Театр на кілька вистав до Перемишля і Львова.

Виказ датків для Товариства Прихильників Освіти у Львові, зложених з нагоди „Дня Студента" через Почтову Касу Ощадности. — По 0·50 зол. зложили: А. Медведівна — Косів, Бойчук Василь — Молодків, Мельничук Теодор — Тернопіль. — По 1 зол. зложили: Іван Копибала — Кемпно, Василь Лазарів — Сілець, Петро Ковальчук — Лежайськ, Василь Ярмолюк — Сокаль, Иосиф Лесь — Щекоцини, Кусіль Михайло — Раковець, Андрій Мосьондз — Колодзенко Микола Козинський — Миколаїв н/Дн., Т. Глова — Липина, Яків Попель — Медуха, Максим Кобилянський — Садковичі, Тома Антонів — Стрий, Михайло Вахнюк — Лешно, Ат. Музика — Винники, Семен Український — Львів, Микола Тарденький — Станиславів, о. Іван Ісаїв — Крехівці, Шандура Михайло — Єзупіль, о. Іван Щуровський — Степова Вижва, Д-р Іван Стадник — Лопатин, Лев Федорович — Раків, о. Михайло Шарєвевич — Поручин, С. Сенишин — Станиславів. Михайло Малиняк — Усте Зелене, Володимир Мартинець — Богородчани, Огінський Іван — Страховичі, Друченко Степан — Дубно, Натинчук Іван — Хоробрів, Микола Крижановський — Жабче, Микола Назаревич — Олешичі Старі, Інж. Т. Горницький — Станиславів, о. Степан Мазур — Новосілки, Володимир Палець — Пулави, Марія Родич — Гліни Мале, Михайло Брикайло — Кадільна, Марія Попенюк — Станиславів Текля Серкез — Мости Малі, Тома Голованський — Любша, Антін Возняк — Калуш, Микола Телятицький — Ченстохова, Марія Козак — Окоцім, Михайло Макар Юрка — Бранівці, о. Ярослав Щирба — Шкляра, Петро Мегія — Варшава, Михайло Вахнюк — Лешно, Дмитро Балан — Рожанівка, Михайло Конистинський — Кросно, Е. Яцкуляк — Моневичі, Стефанія Ясінська — Бранівчик. — По 1·50 зол. зложили: Крук Андрій — Секів, Роік Василь — Сколе, Анна Саліневич — Делятин. — По 1·80 зол. зложили: Матильда Ельстер — Коломия. По 2 зол.: Софія Юрчаківна — Гродзісько, Володимир Верхола — Спас, Созонт Ласовський — Фільварки, Григорій Синолюк — Рипін, Остап Китюк — Ганпевичі, Василь Кінак — Тарнів, Дмитро Барчук — Миків, Юлія Петріна Станьків, Ольга Яремкевич — Задзільсько, Інж. Богдан Стисловський — Девятники, Дарія Брикович — Седльце, В. Кузьмів — Прасниш, Юрчик Степанич — Стрий, Петро Подлуський — Станиславів, Емілія Грубська — Старе Село, Остап Ганерський — Рудник, Софія Гординська — Богородчани, Бутринський Іван — Миколаїв н/Дн., Михайло Бречко — Пшисуха, І. Дорожинський — Гайнівка, Михайло Ціцюра — Львів, Стефанія Ярош — Візна, Д-р Іван Садогуб — Белз, Марійка Підгайна — Розворяни, Осип Дмитраш — Заріче, Роман Дорожинський — Саджавки, Ірена Котис — Прилбичі, Лев Клим — Соколовичі, — Юрій Роік — Городенка, Осип Будний — Дубриня, Василь Несшук — Ставки, Ів. Пігуляк — Калуш, Павло Гулик — Томашів Мазовецький, Степан Місько — Фельштин, Іван Небожук — Сокаль, Марія Врецьона — Львів, В. Ільницький — Стрий, о. Володимир Тисовський — Калуш, Читальня „Просвіти" — Гусаків, Евгенія Малик — Гвоздець, Степан Гладюк — Магерів, Михайло Бойдуник — Долина, Теодор Назарчук — Дубно, Любінецька Ірена — Фалиш, о. Іван Чировський — Корсів, Володислав Салабан — Львів, Колинковський Олександер — Катовиці, Рибакова Софія — Нарт Старий, Коропей Осип — Посада Хирівська, Василь Фірман — Зборів, Ціпмірський Микола — Нижанковичі, о. Юліян Галькевич — Рожанка Вижна, Мачпевич М. — Тернопіль, Левко Заяць — Мальнівська Воля, Наталія Ільницька — Коршів, Н. Кліш — Рокініна, Атаназія Сімків-Козанова — Плавже, Н. Н. — Луцьк, Олена Косачева — Букінна — Пащак Михайло — Перемишль, Залуцький Теодор — Луцьк, Шкарупо — Каліш, Іван Савосько — Скальмежице, Фридерик Майстер — Варшава, Володимир Гузар — Вошилів, Анна Капустієва — Рівне, Степан Гандюк — Любна. По 2·50 зол. зложили: Софія Ничківна — Остроленка, Ірена Бойдуник — Біскупець, Ірена Пасічинська — Дубе, Остап Кузьмів — Перемишль, 2·05 о. І. Мінко — Криве.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПАМЯТАЙТЕ добре, від шкільної лавки — Мандль чисить сто сотиків за ріжні направки. — Вул Коперника, напроти Кіна. 772 7—?

ФУТРО подорожне, майже нове, японські лиси, оказійно на продаж. Куркова 11/А, кушнір Карпяк. 901 3—3

ФОРТЕПЯНИ І ПЯНІНА нові і ужиeconвані на ріжні ціни, знамениті з першорядних фабрик продає — міняє — Ганак, Пілсудського 21, перший поверх. 816 10—10

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5 — З провінції просимо репарації присилати почтою — Старомодні жіночі годинники переробляємо на ручні. 437

КАНД. АДВ. з правом субституції пошукує зараз місця в адвокатській канцелярії, яку може вести самостійно. — Зголошення слати до канцелярії адв. Д-ра Ладики і Д-ра Онуферка в Тернополі вул. Тарнавського. 918 3—3

ПОШУКУЮ студента прав до спільної науки до І. правничого іспиту за відповідною нагородою. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Спільна праця". 3—3

КАНДИДАТ адвокатури з 2-літною практикою пошукує заняття в адвокатській канцелярії від 1. грудня 1930 р. — Зголошення слати до Тов. кредит. „Віра в „Раві Руській". 921 3—3

ІВАН БАЧИНСЬКИЙ, ур. 12. IV. 1904 р. уневажнює згублене „Засвідчення Військове кат. Е. видане військовою комісією в Бориславі. 922 2-3

СТУДЕНТ УНІВЕРСИТЕТУ шукає лекції з народніх шкіл або гімназії. Має довголітню практику в навчанні — запевняє успіх. Вчить стенографії. Вимоги дуже скромні — Листи до Адміністрації: „Українському Студентові".

ДЯК іспит. голос теноровий, нежонатий, музикальний, вправний диригент хору, крім дяків, займається стодирством, може приїхати тоже на провізорично навчити хор і диригента, шукає посади від грудня ц. р. — Ласкаві зголошення Михайло Хомутник, Долина к. Стрия. 937 1—2

БРИЛЯНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Домбровскі-Розенженскі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 888 2-?

Ширіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Конкурс.

На директора прив. гімназії „Рідної Школи" в Золочеві розписує вдруге конкурс до 10. грудня п. р. — **Головна Управа Рідної Школи.** 934 2-2

Мр. СТЕПАН ЯРЕМА НАВРОЦЬКИЙ

відкрив і веде адвокатську канцелярію в ПЕРЕМИШЛІ при вул. Владиче ч. 1. (коло старої вежі). 917 3-3

Звичайні

Загальні Збори

жіночої промислової кооперативи

„ТРУД" у Львові

відбудуться 25. листопада 1930 р. в год. 5. попол. в льокалі кооперативи (Львів, Ринок ч. 39)

з таким порядком нарад:

1. Відкриття Зборів.
2. Відчитання протоколу з попередніх Заг. Зборів.
3. Звіт Управи з діяльности за діловий рік 1929/30.
4. Звіт Контрольної Комісії.
5. Затвердження біляису і уділення абсолюторії.
6. Розділ чистого зиску.
7. Вибір 3 членів Н. Ради на місця уступаючих.
8. Зміна пар. 1. і 13. статута.
9. Внески і запити членів.

939 Надзірна Рада.

Спростування.

З огляду на те, що в ч. 8828 „Веку Нового" з дня 20/XI. 1930, як також і в інших польських часописах появилася вістка, немовбито член Т-ва У.С.Л.П. „Основа" Остап Вархоляк, арештований в Тчеві зізнав, що виїхав з припоручення т-ва „Основа" до Данцігу, **„celem podjęcia bibuły komunistycznej oraz przewiezienia jej do Łwowa"** — **Виділ Т-ва „Основа" у Львові уважає за відповідне ствердити, що 1) п. Остап Вархоляк не є і не був членом Т-ва „Основа" і що 2) Т-во „Основа" не висилало і не висилає нікого по „комуністичну бібулу".**

Львів, 21/XI. 1930.

ЗА ВИДІЛ:
Микола Мариняк голова. 940 **Степан Мілянич** секретар

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.